

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: **Kateřina Drdáková, Dějiny umění**

Název práce: **Ikonografie historických krajů v českém umění 17. - 19. století**

Oponent práce: **Mgr. Hynek Látal, Ph.D.**

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Bakalářská práce Kateřiny Drdákové se zabývá málo známou profánní ikonografií historických krajů Čech, a to v poměrně širokém časovém rozpětí mezi barokní univerzitní tezí a historizujícím pomníkem. Text je členěn velmi přehledně a chronologicky, takže lze dobře sledovat porovnání, která autorka ve svém textu z hlediska ikonografických motivů činí. Protože shrnutí obsahu a vyzdvižení pozitivních stránek práce jistě učiní její vedoucí, dovolím si vznést několik kritických poznámek, popřípadě podnětů k obhajobě.

Výše zmíněné přehledné členění má v práci jako celku i svoji stinnou stránku, a to v tom, že nepůsobí příliš souvisle, spíše jako sled jednotlivých, navzájem od sebe oddělených medailonů o učencích, umělcích a dílech. Ty samy o sobě nejsou chybné, ale jen čtenáři znesnadňují sledovat myšlenkové pochody, které autorku k některým jejím závěrům vedly. Z toho vyplývá má klíčová otázka nad textem, kterou jsem si musel položit až po jeho úplném přečtení: Kdo byl vlastně konceptorem obou srovnávaných uměleckých děl, tedy univerzitní teze Jana Felixe z Brandensteina a pomníku císaře Františka I.? Pokud autorka naznačuje, že v případě teze jím mohl být Bohuslav Balbín, byl jím v případě pomníku hrabě Thun podle Sommerovy práce? Tuto otázku předkládám k obhajobě.

Nyní krátce k formální stránce práce. Celým textem prostupuje rušivé používání různých časů, a to i v blízkých pasážích. Autorka měla zvolit jeden čas, nejlépe minulý, pro popis líčených událostí a životních osudů. Další dvě formální připomínky se týkají citací. Když autorka vykládá personifikace krajů na univerzitní tezi pomocí Balbínových charakteristik, údaje nepochopitelně zdvojuje. Uvádí je jednak v hlavním textu a pak znovu jako přímé citace je uvádí v poznámkách. Měla zvolit pouze jeden způsob, uplatněný přístup působí na čtenáře rušivě. Druhá připomínka se týká chybičky v posunu číslování poznámkového aparátu, který se od určitého místa rozpadá, takže nesouhlasí odkazy v opakovaných citacích. Matoucí je opakující se opakovaná citace knihy *Pomníky a zapomínky*, která je sice zmíněna v úvodním zhodnocení literatury, ale bez citace, takže v následujícím textu čtenář neví, na jakou práci se opakované citace odkazují. Zcela drobná výtku se nakonec týká zmínky o „mnichovském tympanonu trůnního sálu“, ovšem bez bližšího určení, předpokládám, že se má jednat o část výzdoby tzv. Nové rezidence.

Trochu cize a snad nadbytečně působí kapitola o oponě Národního divadla, z níž motivy krajů autorka popisuje, ale dále je nevztahuje k oběma hlavním předchozím rozebíraným dílům. Jako další námět k obhajobě navrhuji vysvětlit důvody a cíle této volby.

Text bakalářské práce Kateřiny Drdákové považuji i přes vyřčené drobné výtky za velmi zajímavý a podnětný příspěvek k problematice profánní ikonografie umění v českých zemích, oceňuji pečlivost i detailní rozbory jednotlivých personifikací a práci přirozeně doporučuji k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

.....
podpis vedoucího/opponenta práce

V Českých Budějovicích dne 23. srpna 2018.

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------